

شهری که به تنهایی یک دنیا است!

در شمال یزد، شهر ۷۰۰۰ ساله میبد قرار دارد. بعد از سپری کردن مسیرهای بیابانی یزد، شهر میبد شما را با تمدن‌های باستانی و بناهای تاریخی‌اش غافلگیر می‌کند. در اکثر کوچه‌های این شهر، خانه‌های خشتی و گنبد‌های آجری به چشم می‌خورد و رنگ خاک و گل، تنها رنگی است که بر لباس شهر میبد نقش بسته است. اگر مسافر یزد هستید، جاهای دیدنی میبد را حتما ببینید.

این شهر به داشتن سفال و زیلوهای باکیفیت شهرت زیادی دارد و یکی از اصلی‌ترین صنایع دستی آن محسوب می‌شود. طرح‌های متنوعی از کاشی، سفال و زیلو در بازارهای میبد به فروش می‌رسند و تا دل‌تان بخواهد هم هواخواه دارند.

میبد خودش کلی آثار باستانی هم دارد که می‌تواند یکی دو روزتان را کاملا به خودش اختصاص دهد. یکی‌اش همین نارین قلعه معروف! این قلعه بیضی‌شکل روی تپه بلندی در میدان شهرداری قرار دارد. از بالای قلعه به خوبی می‌توانید منظره باشکوهی از تمام شهر را زیر پای خود ببینید. وارد قلعه که می‌شوید، اتاق‌های تودرتو شما را بخش‌های مختلف این بنای آجری می‌برد. سوراخ‌هایی روی دیوارها تعبیه شده که نور داخل قلعه را تامین می‌کنند. راه‌های زیرزمینی، مسجد خشتی، حمام تاریخی، بازار و همچنین گذرگاهی در این مجموعه قرار دارد که در قدیم به آن بخش مردم‌نشین می‌گفتند. برج کبوترخانه میبد هم بنای بسیار زیبایی است که در عصر قاجار ساخته شده است. در آن دوران برای جلوگیری از ورود پرند‌های وحشی، قلعه‌ای شش ضلعی ساخته شد که در لانه‌های داخل برج آن، ۴۰۰۰ کبوتر زندگی می‌کردند. کبوترخانه میبد دارای تزئینات قطاربندی آجری و گچی بسیار زیبایی است که شما را به فضایی متفاوت و جذاب می‌کشاند. کاروانسرا و چاپارخانه شاه عباسی، یخچال خشتی، قلعه بارچین، قلعه مهرجرد و مسجد جامع میبد هم بخش مهمی از زیبایی‌های این شهر هستند.

همه‌مان مزه‌شان را چشیده‌ایم و به احتمال زیاد هم عاشقشان شده‌ایم. باقلوا، لوز ترحیمی، کیک یزدی، کیک تخته‌ای، حاجی بادام، نان برنجی، نان پنجره‌ای (منقا)، نقل یزدی، قطاب، پشمک، آبنبات مغزی، سوهان آردی، سوهان خانی، نان نارگیلی و باقلوا هر کدام می‌توانند فصلی باشند برای نوشتن از طعم‌های اصیلی که در شهری اصیل خلق شده‌اند و در گذر قرن‌ها هنوز زنده مانده‌اند و کام بسیاری را شیرین کرده‌اند.

ابانه‌ی

جناب آقای مجتبی دادرس حقیقی پسند
فرزند ناصر مجهول‌ال‌مکان احتراماً چون
همسران خانم سارا پورآقای شیجانی با
دادنامه شماره ۹۸۰۹۹۷۶۸۳۶۹۰۰۵۷۴ مورخ
۹۸/۵/۱۲ به شماره پرونده ۶۹۰۰۶۱۸ در شعبه
۹ دادگاه خانواده اصفهان به کلاسسه پرونده
۹۷۰۶۸۳ به موضوع طلاق به درخواست زوجه
تقاضای ثبت طلاق نموده، لذا بدینوسیله
به شما ابلاغ می‌گردد ظرف مدت یک
هفته پس از انتشار این آگهی با در دست
داشتن شناسنامه خود به این دفترخانه
به نشانی: اصفهان، خیابان فیض، خیابان
شهید کیانی، پلاک ۳۱۸، جهت اجرای صیغه
طلاق و ثبت طلاق حاضر شوید. نتیجه
عدم حضور انجام اقدامات قانونی است.

آگهی مفقودی

سند برگ سبز خودرو سواری سمند، مدل ۸۳،
به شماره انتظامی ۵۷۹ ق ۵۶-ایران ۱۵، شماره
موتور 12483090843 و شماره شاسی
0083230404 به نام سهیلا دلال صفریگی
مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

ایرانی دانسته‌اند.

جدای از بادگیرها، خانه‌های خشتی، حتی مناره‌های مسجد جامع و خیلی چیزهای دیگر را هم می‌توانید از همین زاویه تماشا کنید و شگفت زده شوید، به‌خصوص اگر بتوانید طلوع و غروب را روی بام این خانه‌ها ببینید، می‌شود گفت یکی از به یاد ماندنی‌ترین تجربه‌های سفرتان را کسب کرده‌اید.

کوچه‌های مسقف فهادان هم خنکای دلچسپ و طبیعی دارد، وجود دوچرخه‌ها در کوچه و کنار محله هم حال خاصی به آن می‌دهد و مغازه‌های قدیمی که هنوز می‌شود اجناس فراموش‌شده‌ای را در آنها پیدا کرد و به روزگاران رفته لبخند زد.

خوشمزه‌های یزد

تنوع غذایی بسیاری در رژیم غذایی مردم استان کویری و زیبای یزد وجود دارد که انواع آش، از جمله این خوراکی‌های خوشمزه به شمار می‌آید. انواع آش مانند: آش شولی، آش گندم (حلیم)، آش ماش، آش شلغم، آش کلم، آش سمبوسک، آش عدس، آش کدو، آش آلو، آش آبغوره، آش انار، آش سبزی و همچنین غذاهایی مانند قیمة نخود، قلیه کدو و خورشت به‌آلو، نمونه‌هایی از غذاهای سنتی است که در خانواده‌های استان یزد طبخ می‌شود.

مثلاً آش شولی که از معروف‌ترین غذاهای سنتی در استان یزد است، غذایی بسیار ساده و باروش طبعی آسان است که در حین بی‌آلایشی طعمی لذیذ نیز دارد. چاشنی اصلی این آش سرکه است که در نبود آن می‌توان از رب انار نیز استفاده کرد. مردم استان یزد این خوراک مقوی را با استفاده از سبزی آش (اسفناج، شوید، تره، جعفری، شنبلیله) چغندر، پیاز، آرد، نعنای، عدس، روغن، نمک، زردچوبه،

یزد را بشناسید و عشق قدم زدن و تماشا هم باشید حتما گذرتان به محله تاریخی فهادان می‌افتد. جایی که خانه‌ها هنوز کاهگلی‌اند و همان‌طور که گفتیم تسلیم تغییرات جهان امروز نشده‌اند. مهم‌ترین نکته این است که در فهادان همین که خودتان را به بام یک خانه برسانید می‌توانید بادگیرهای بسیاری را ببینید که روزی روزگاری ریه‌های شهر بوده و ابداع نیاکان مان برای تهویه و خنک‌سازی خانه‌ها. در شهری که گرمای تابستان‌هایش هنوز هم طاقت‌فرساست، چه آدم‌های باهوشی زندگی می‌کردند که بلد بودند خنکای هوا را به طبیعی‌ترین شکل ممکن برای خود فراهم کنند.

یزد به همین عبارت ساده و زیبا معروف است؛ شهر بادگیرها. بادگیر در ساختمان‌هایی که دسترسی کمی به باد دارد می‌تواند باد بالای بام را به ساختمان بیاورد و نقش سیستم سرمایشی امروزی را داشته باشد.

اولین بادگیرها در یزد و کرمان ساخته شده‌اند و سیستم آنها به گونه‌ای است که هوای جاری بیرون از خانه را به داخل خود می‌کشند و با تشت‌های آبی که درون آنها تعبیه شده، هوا را خنک و سبک و داخل خانه هدایت می‌کنند. بادگیر اعظم بازار بزرگ کرمان، بادگیر باغ دولت‌آباد یزد، بادگیر چقی سیرجان و بادگیرهای بندرعباس، بندرلنگه، قشم و سیستان از دیدنی‌ترین بادگیرهای ایران هستند.

اما نکته مهم این است که بادگیر از مظاهر و سمبل‌های تمدن ایرانی است که البته دقیقاً معلوم نیست اولین بادگیر در کدام شهر ایران ساخته شده است. سفرنامه‌نویسان قرون وسطی بیشتر از بادگیرهای شهرهای کویری و گرم و خشک مانند یزد، گناباد، طیس، کرمان، بسم و زاهدان نام برده کاریز و بادگیر و خانه‌های گنبدی را از نمادهای تمدن